

Một ngày nọ Xíu bị mẹ mắng rất nhiều vì thói ham chơi la cà sau giờ học của mình. Xíu khóc và chạy lên phòng làm việc cũ của ba, giờ đây đã trở thành nơi cất giữ những kỉ vật yêu dấu của gia đình.

Bỗng Xíu thấy mình lạc vào một rừng cây rất kì lạ.
Khu rừng có rất nhiều màu sắc và rộng lớn đến mức
Xíu đi mãi nhưng chẳng biết đâu là kết thúc.

Ở đây, dưới những tia nắng ban
mai đang nhảy múa trên cánh
đồng hoa thơm ngát, Xíu gặp lại
ba. Cô bé vội chạy lại ôm lấy ba
thật chặt. Đã lâu lắm rồi Xíu mới
được ngửi thấy mùi thơm trên vải
áo của ba, được cảm nhận bàn
tay của ba khẽ vuốt tóc mình.

Bà,
về nhà với
Xíu!

Bà không đáp lại mà chỉ ân cần dẫn
dò Xíu: “Phía trước là khu rừng nấm.
Đi qua khu rừng nấm này, con sẽ tìm được
đường về nhà. Bà mẹ sẽ chờ con ở đó!”